

følgelig ligger der i Afstemningen over Andet-Bidraget en Styrken, en Mægheden af en større eller mindre Villighed fra Repræsentationens Side til at gjøre denne Sag til Gjenstand for Anklage eller til at gjøre denne Sag til Gjenstand for Efterbevilling, men ikke mere; I det foreliggende Tilfælde ligger der imidlertid ikke en Gang det, thi Bevillingen her er udtrykkelig givet med den bestemte Reservation, at der ikke i Bevillingens Givelse ligger nogen som helst Anerkjendelse eller Tilkjendegivelse af, at man kunde være villig til at fritage Ministeren for det Ansvar, han har paataget sig ved at begynde Bygningen ifjor, uden at der forelaa nogen tilstrækkelig voteret Finantslov. Altsaa, i det Tilfælde er der gennem Bevillingen af andet Bidrag kun fra dette Things Side fremfat en Udtalelse om, at man stod ved den Beslutning, man fattede ifjor, nemlig Duffeligheden af, at der skal bygges et Kunstmuseum, og staar ved den under samme Forudsætning fra ifjor, nemlig at der blev givet en lovlig Finantslov, og at man med Hensyn til, hvad der er sket, udtrykkelig vægrede sig ved, at der med Hensyn til dette fra Thingets Side foretages nogen Forandring med Hensyn til Ministerens Ansvar paa det Punkt. Jeg siger, at det er ikke ganske ligegyldigt, om vi fastholde klart Betydningen af disse Afstemninger, og da navnlig dette, at der ikke gennem disse Afstemninger over andet Bidrag paa en tydelig og klar Maade kan finde Tilkjendegivelse Sted om Ministerens formelle Fremgangsmaade i den Slags Thing; thi dersom vi ikke gjøre det, ville vi komme til Konsekventer, som vi ganske sikkert ikke ville vedkjende os, og som vi ikke have vedkjendt os før, idet vi jo, som jeg oplyste, have stemt for disse Bevillinger til Postembedsmænd og for Resten til adskillige Andre, skjøndt disse Bevillinger skrive sig fra Beslutninger tagne mod Folkethingets Afstemning. Vi vilde, hvis vi etablere den statsretlige Theori; der synes at ligge til Grund for Mindretallets Opfattelse, maatte komme til at negte Noget, som vi bestemt ikke ville nægte. Jeg skal blot f. Ex. nævne det Tilfælde, at vi indsatte Bevillingen til fortløbende Understøttelse paa Finantsloven til Realstoler, Høistoler og Signende. Hvis de saa afholdes af Ministeren, uden at der var udkommet nogen Finantslov, saa vilde vi efter den Theori, der er stillet op fra det ærede Mindretallets Side Nar efter Nar være nøbde til at standse denne fortløbende Understøttelse, og vi maatte negte f. Ex. Bevillingen til Høistolerne, som vi have sat ind i Nar. Men det vilde dog være en ganske absurd Konsekvent. Jeg tror, man der-

igjennem vil se, hvor uheldigt det er at stille en saadan statsretlig Theori op som Grundlag for sin Afstemning, naar man ikke er klar over, hvad den fører til: Altsaa netop fordi man ikke vil ind paa en Theori, som Folkethinget ikke tidligere har fulgt, som det ikke kan følge, og hvorigjennem det kun vil naae at føre sig selv ind i Modsigelser eller tvinge sig selv til at tage Konsekventer, som det selv maa anse for i højeste Grad uheldige, f. Ex. Regtelse af Høistolebevillingen, hvis Regjeringen tager den — netop derfor maa man bestemt fraraade at gaa ind paa det Forslag vedrørende Kunstmuseet, som er stillet af det ærede Medlem og et andet æret Medlem. Vi tilraade altsaa at stemme for det 2det Bidrag til denne Bevilling af de samme Grunde, som vi stemte for det Første, men have i Betænkningen taget udtrykkelig Reservation imod, at der deri ligger, hvad der heller ikke kan ligge deri, en Godkjendelse af, hvad der er sket i Henseende til Regjeringens Tager af det Bidrag, ligesom der heller ikke deri er indiceret nogen Tilbøielighed fra vor Side til at lette Ministeriet det Ansvar, det har taget paa sig ved at begynde Sagen paa egen Haand. — Dertil skal jeg inkrænke mig, jeg tror, det er tydeligt nok til at gjøre Forstjellen klar mellem vort Standpunkt, og det ærede Mindretallets,

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg haaber ikke, jeg skal komme til at trætte det høie Thing længe. Jeg har Intet at indvende imod Endringsforslag Nr. 51. Endringsforslag Nr. 56 maa jeg naturligvis fraraade; men det er jo en gammel velbekjendt Sag, Striden mellem dette Thing og Ministeriet om dette Spørgsmaal, at forøge de 25,000 Kr., som tidligere have været bevilgede til de utilstrækkelige lønede Præsteembeder, til 35,000 Kr. Hvad Flertallets Forslag under Nr. 57 angaar, har jeg udtalt mig saa tidt derimod, at jeg ikke nu skal komme videre ind paa denne Sag. Der er jo ganske vist endnu nogle, ikke mange, Penge tilbage i Stridsmidlerne; som man kunde tage, der er noget over 40,000 Kr., og der er jo blevet taget af dem til dette Formaal nogle Gange før efter dette høie Things Afstemning, saa det Samme kan ske i det kommende Finantsaar. Jeg kan kun i og for sig beklage det.

Under Nr. 58 har et Mindretal i Udvalget foreslaet, at den af mig begjærede Sum som Tilskud til en dansk Kirke i New-York skal negtes. Det skulde gjøre mig meget ondt, om det høie Thing vilde følge dette Mindretal. Efter Alt, hvad der er oplyst for Ministeriet, er der virkelig stor Trang